

МАРИНА АВРАМОВИЋ, рођена 1993. у Лозници. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише књижевну критику, објављује у периодици.

РАДОМИР АНДРИЋ, рођен 1944. у Љубању код Ужица. Дипломирао југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију и књижевну критику, новинар. Књиге песама: *Сунце у воденици*, 1967; *Вечерњи крчај*, 1969; *Карђајско умиљеније* (с Весном Парун), 1971; *Шумска црква*, 1971; *Бунари Радоца Модричанина*, 1973; *Чавке ћосћоје збој слова Ч*, 1977; *Похвала смеху*, 1977; *Чесћо руцена кућо: хорске ћесме*, 1977; *Сване ли*, 1978; *Неусћукница*, 1980; *Нејокорје*, 1981; *Крила за висину*, 1983; *Каква ћочасћ*, 1986; *Пићалица са Звездаре*, 1987; *Под злајном леском*, 1988; *Исћод снећа*, 1989; *Врајћа ужичке реалке*, 1989; *Козје ћрозје*, 1990; *Зћон*, 1991; *Ноћни ћливач: раније и новије ћесме*, 1992; *Вучица на ћрћини*, 1993; *Рујно*, 1994; *Чарно длећо: бунари и розеће*, 1996; *Гледалице*, 1997; *Румунска икона*, 1997; *Пићичје млеко*, 1997; *Исћо и обрнућо*, 1998; *Измицљоћине* (с Гораном Бабићем), 1998; *Вечера на савској лађи*, 2000; *Језни жедник* (избор), 2001; *Бели извор*, 2001; *Полетћеће ћићице ласћавице*, 2005; *Зарно вићло*, 2006; *Ка друћосћи*, 2007; *Покрејћно оћледало / Подвижно оћледало* (двојезично, прев. на македонски Ристо Василевски), 2009; *Кључне косћи*, 2009; *Прејознавање самоће / Reconocimiento de la Soledad* (двојезично, прев. на шпански Силвија Монрос Стојаковић), 2010; *Санойис воде*, 2011; *У ћалатићи ћравде само ћрамен*, 2013; *Свикавање на левићацију*, 2015; *Осим једне сћвари* (изабране и нове песме), 2015; *Посланице друћом и друћачићем*, 2019; *Мермерни лелек*, 2020. Приредио више књига и антологија.

ЉУБИЦА АРСИЋ, рођена 1955. у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на групи за Југословенску књижевност и српскохрватски језик. Пише прозу. Књиге приповедака: *Прсћи у месо*, 1984; *Барућана*, 1991; *Зона сумрака*, 1997; *Цићеле бувине боје*, 1998; *Само за заводнице* (избор), 2003; *Тићрасћија од ћићра*, 2003; *Мацо, да л' ме волиц*, 2005; *All inclusive*, 2012. Романи: *Чувари казачке ивице*, 1988; *Икона*, 2001; *Манћо*, 2008; *Рајска врајћа*, 2015; *Чејири кице*, 2019. Књига есеја:

Прочитано са усана, 2020. Објавила и књигу: *Љубица Арсић – водич кроз њоейички и инџимни свејџ*, 2011. Приредила више антологија.

МИЛИВОЈ БАЈШАНСКИ, рођен 1996. у Кикинди. Завршио основне академске студије Одсека за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Тренутно је на мастер академским студијама Одсека за српску књижевност и језик. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици. Живи у Новом Саду.

МИЛУТИН ЛУЈО ДАНОЈЛИЋ, рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу и књижевну критику. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреј*, 1972; *Ћујрија љреко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни љси*, 1988; *Два сонейна венца*, 1993; *Пламичак на свећџи*, 1996; *Три љоеме*, 1999; *Бледе брезе*, 1999; *Од беле љене*, 2003; *Поклони сџирица Сџјанице*, 2007; *Да за Ану – анаџрамска љросијавања*, 2007; *Са џљунка љрејисано*, 2009; *Замрле искре*, 2011. Књиге приповедака: *Ковчеј љо мери*, 1983; *Приче за децу*, 1983; *Оџасно љуџовање*, 2000. Роман: *Самоуки љубавници из Коларчеве улице*, 2003. Приредио више књига. Живи у Београду.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Криџичареви љарадокси*, 1980; *Срџски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Паџейџике ума” (о љјесниџџџу Павла Појовића)*, 1983; *Традиџија и Вук Сџефановић Караџић*, 1990; *Хазарска љризма – љшумаचेње љрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни љољеди Данила Кица*, 1995; *Кроз љрозу Данила Кица*, 1997; *О љоезији и љоеџици срџске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мосџи и жрџџва*, 2011; *Иван В. Лалић и љемачка лирика – једно инџерџексџуално исџтраживање*, 2011; *Милуџин Боџић љјесник модерне и вјесник аванџарде – о љоезији и љоеџици Милуџина Боџића*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

МИЛОШ ЖИВКОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Дипломирао 2014. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а 2016. одбранио мастер рад „Настанак Српске Александриде – христијанизација (византинизација) античког Романа о Александру”. Од јануара 2017. ради на Институту за књижевност и уметност у Београду као истраживач. Уписао је докторске студије из српске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише прозу и књижевну критику, оснивач је књижевног друштва „Орфисти”.

МИЛОШ КОВАЧЕВИЋ, рођен 1953. у Пресједовцу код Калиновика у Херцеговини, БиХ. Доктор лингвистичких наука, бави се општом

лингвистиком, синтаксом, семантиком и стилистиком савременог српског језика, као и историјом српског књижевног језика. Написао је преко 300 научних и стручних радова и више уџбеника српског језика. Објављене књиге: *Узрочно семантичко поље*, 1988; *Стилистика и граматика стилских фигура*, 1991; *Кроз синтаксис и реченице*, 1992; *Суштински и мимојредно у лингвистици*, 1996; *У одбрану језика српскога*, 1997; *Синтакса сложене реченице у српском језику*, 1998; *Стилске фигуре и књижевни текст*, 1998; *У одбрану језика српскога – и даље*, 1999; *Синтаксичка нејаснота у српском језику*, 2002; *Српски језик и српски језици*, 2003; *Граматицке и стилистичке теме*, 2003; *Српски писци о српском језику*, 2003; *Огледи о синтаксичкој нејасноћи*, 2004; *Против неистине о српском језику*, 2005; *Сисци о стилу и језику*, 2006; *Србистичке теме*, 2007; *Стилска значења и значења*, 2011; *Граматицка појаве српскога језика*, 2011; *Лингвистика књижевног текста*, 2012; *У одбрану српске ћирилице – хрестоматија*, 2013; *Лингвистика као србистика*, 2013; *Стил и језик српских писаца*, 2015; *Српски језик између лингвистике и политике*, 2015; *О реченици и њеним члановима*, 2015; *Српски језик под луком науке*, 2017; *Борба за ћирилицу и српски језик*, 2018; *Биће србистичке најомене*, 2018; *Стилске доминанте српских прозних писаца*, 2019; *Како и зашто (не) писати овако*, 2019; *Поезија у стилистичком кључу*, 2020; *Кроз синтаксис српскога језика*, 2020.

САША КОЗИЋ, рођен 1988. у Кикинди. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише прозу и есеје, објављује у периодици. Живи и ради у просвети у Кикинди.

РАСТКО ЛОНЧАР, рођен 1993. у Книну, Хрватска. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје, бави се књижевном историјом. Књиге песама: *Нерви од волфрама*, 2017; *Сумоврај*, 2020.

ИГОР МИРОВИЋ, рођен 1968. у Крушевцу. Дипломирао је 1995. на Економском факултету у Новом Саду, на смеру Међународни економски односи. Политичар, члан је Председништва Српске напредне странке од оснивања 2008. године и председник Покрајинске владе Војводине. Објавио је три књиге поезије: *Небо над Византијом*, 1994; *Кремен џамен*, 2003; *Повраћај у Лојос*, 2020. Члан је Удружења књижевника Србије и Друштва новосадских књижевника.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књижевни критичар и историчар, редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Објављене књиге: *С-авени кријике, с-окови поезије*, 1990; *Светислав Сидефановић – претеча модернизма*, 1993; *С мером и без ње*, 1993;

Суочавања, 1999; *Ствари које су прошле*, 2003; *Стари лисац*, 2003; *Случајна књиџа – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Српска ђесничка модерна*, 2006; *Ситне књиџе – о ђрејисци српских ђисаца*, 2007; *Слајка књиџа*, 2008; *Седам бележака – мала књиџа о Црњанском*, 2009; *Савичениџа – српски књиџевници искоса*, 2010; *Свети мирис ђамџивека – фрамџениџи о Лази Косџићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам бреџуџака – књиџа о Црњанском*, 2013; *Славни Шајкаџи о Лази Косџићу*, 2014; *Слово ђврдо – о ђрејисци Илариона Руварца*, 2016; *Сви моџи банђјски ђисци – ђриказе и ђрикази*, 2016; *Светислав Сџефановић, џеџи*, 2016; *Среџен Марић*, 2017; *Српских новина доџаџак и друџи доџаци*, 2017; *Сџењак Црњанскоџ*, 2020; *Самџба – највиџе о Павићу*, 2020. Приредио више књиџа и антологиџа.

МАРКО ПАОВИЦА, роџен 1950. на Цибриџану код Требиња, БиХ. Пише књиџевну критику, есеџе и огледе о српској књиџевности. Обџављене књиџе: *Расџони ђрозне речи – о ђрозним књиџама савремених српских ђисаца*, 2005; *Арџеџев лук*, 2009; *Орфеџ на сџолу – џледи о савременим српским ђесницима*, 2011; *Меџакриџички излџи*, 2017; *Скиџе за сџоменик / Sketches for a tompent* (двоџезично), 2021.

САША РАДОЈЧИЋ, роџен 1963. у Сомбору. Пише поезиџу, књиџевну критику, студиџе, есеџе и преводи с немачког. Књиџе песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друџе ђесме*, 1994; *Елеџје, нокџурна, еџиџе*, 2001; *Чеџиџи ђџиџња доба*, 2004; *Панонске еџиџе*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дуџе и краџке ђесме*, 2015; *Слике и речениџе*, 2017; *То мора да сам џакоџе џа*, 2020. Књиџе критика, есеџа и студиџа: *Провидни анџели*, 2003; *Поезиџа, време будуџе*, 2003; *Ниџџиџа и ђрах – анџроџолоџки ђесимизам Сџериџиноџ Даворџа*, 2006; *Сџаџање хоризонаџа – ђесниџџиво и инџерђреџациџа ђесниџџива у филозофској херменеџџиџи*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниџџи херменеџџичкоџ искусџива*, 2011; *Увод у филозофиџу умеџносџи*, 2014; *Реч ђосле*, 2015; *Једна ђесма – херменеџџички изђреди*, 2016; *Слике и речениџе*, 2017; *За светџлом из очеве колибе – криџичарски ђџџмовник*, 2018; *Оџледало на ђиџаџи Баџлони – џледи о српском неџверизму*, 2019; *Умеџносџи и сџварносџи*, 2021.

СЕЛИМИР РАДУЛОВИЋ, роџен 1953. на Цетињу, Црна Гора. Пише поезиџу, есеџе и књиџевну критику. Од 2014. је управник Библиотеке Матице српске. Књиџе критика и есеџа: *Повоџ и чланџи*, 1987; *Светџло из очеве колибе – о духовносџи и кулџури*, 2015; *Оно мало соли*, 2020; *Гле, џаџње бџџје! О ђесничком делу Новиџе Таџића*, 2020. Књиџе песама: *Последњи дани*, 1986; *Сан о ђразнини*, 1993; *У сџенку улазим, оче*, 1995; *По лицу ноџи* (избор), 1996; *Са виса сунчаноџ, сџраџиноџ* (изабране и нове песме), 1999; *Књиџа очева* (избор), 2004; *О џаџни ризничара свих суза*, 2005; *Где Боџу се*

надах (избор), 2006; *Као мирни и светли весник* (изабране и нове песме), 2008; *Извештај из земље живих* (избор), 2009; *Снови светлој љућника*, 2009; *Песма с острва сирочади* (изабране и нове песме), 2010; *Светло из очеве колибе* (избор), 2011; *Под кишом суза с Пајмоса*, 2012; *О љасиру и камену са седам очију*, 2015; *Сенка осмој еона*, 2016; *Дах мале молитве* (изабране и нове песме), 2017; *Дванаест*, 2018; *Исјовесит шумача царевој сна* (изабране и нове песме), 2019; *О дукаћу с ликом сјајца*, 2020. Године 2013. су му објављена *Изабрана дела*, I–V. Приредио више књига и антологија.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије трага*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактиомонијаже – (јорјрејши, живојойиси, јубилеји, сећања, разговори, љисма, мислио о ---)*, 2020. Објавила је и више антологија.

ИСАК БАШЕВИС СИНГЕР (1904–1991), пољски јидиш писац, нобеловац рођен је у Леонћину близу Варшаве, у ортодоксној јеврејској породици, која је у Варшави живела у гету, у Крохмалној улици, коју је овековечио у својим делима. Године 1935. емигрирао је са старијим братом Јошуом, такође писцем, у Америку. Као писац дебитовао је још у Пољској. У Њујорку је најпре радио као коректор и лектор у јидиш часописима. Затим је почео да пише приче и романе о животу Јевреја у Пољској. До Нобелове награде 1978. године слабо је превођен. Након ње превођен је на енглески, а са енглеском на остале језике. У Пољској је такође превођен са закашњењем. До данас нису преведена сва његова дела. У Србији је после Нобелове награде постао веома популаран. Преведена су сва његова најважнија дела. (Б. Р.)

ЂОРЂО СЛАДОЈЕ, рођен 1954. у Клињи код Улога у Херцеговини, БиХ. Пише поезију. Од 2021. године је главни и одговорни уредник Летописа. Књиге песама: *Дневник несанице*, 1976; *Велики љоси*, 1984; *Свакодневни ујорник*, 1989; *Трејейник*, 1992; *Плач Светлој Саве*, 1995; *Дани*

лијевљани (избор), 1996; *Пейтозарни мученици*, 1998; *Далеко је Хиландар*, 2000; *Оледалце српско*, 2003; *Душа са седам кора* (избор), 2003; *Немој да ме зазмајаваши – ђесме за садашњу и бившу децу*, 2004; *Мала васкрсења*, 2006; *Поћлед у авлију* (избор и нове песме), 2006; *Манастирски башићован*, 2008; *Горска служба – изабране ђесме о завичају*, 2010; *Земља и речи* (избор), 2011; *Златине олујине*, 2012; *Силазак у самоћу*, 2015; *Певач у мајли*, 2017; *Одлаћање одласка* (изабране и нове песме), 2019; *Занатски дом*, 2019.

БРАНКО СТОЈАНОВИЋ, рођен 1948. у Фочи, БиХ. Пише књижевну критику, прозу и есеје, новинар. Књиге критика, есеја и студија: *Рейершоријум (ољеди и кришике о књижевности за децу)*, 1979; *Знамења дјешњства*, 1986; *Дух и кантиар*, 1988; *Уз џућу вајру дланови*, 1998; *У славу оклеветаној побједника или Лей бијелој орла изнад црних добошара лажи*, 2000; *Момо Кайор – од џинс-џрозе до џрозе у маскирној униформи*, 2006; *Сарајевско јайо – сџудије и имџресије о српским џисцима из Босне и Херцеговине*, 2007; *Ноћова жеравица речи – наџриј за сџудију о књижевном делу Рајка Пејрова Ноћа*, 2008; *Неовлашћени џумач*, 2012; *Рајко – илусџирована моноџрафија*, 2013; *Рајко Пејров Ноћо – живоић и дело*, 2014; *Проза џозној Кайора (2000–2010)*, 2015; *Мајка у џољу камелице – видови џоеџизације у џрози Рајка Пејрова Ноћа*, 2016; *Дјечаци из Калина – џо зараслим сџазама дјечашџива*, роман, 2018; *Између ласице и јайњеша – џоеџија и џоеџика Рајка Пејрова Ноћа*, 2020. Коаутор је *Чиџанке* (са граматиком и културом изражавања) за образовање одраслих, 1975, 1979. Приредио више књига српских писаца.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Завршио је студије филозофије са социологијом у Сарајеву. Пише поезију, прозу, есеје, критику и преводи с немачког језика. Самосталне песничке збирке: *Наука о дуџи и друје веселе џриче*, 1970; *Тајна џреџиска*, 1976; *Наше џоре вуц*, 1976; *Ћулим и џосвећујем*, 1977; *Црна је маџи неџеља*, 1983; *Праї*, 1986; *Ринї*, 1987; *Сарајевски рукоџис*, 1993; *Мој џсалам / Mein Psalm*, 1997; *Блаџослов изџнансџива*, 2001; *Свеџо и џроклеџо*, 2009; *Свакодневни смак свеџеша*, 2013; *Безумни џламен (љубавне песме)*, 2015; *Хрисџова луда*, 2017; *Оџсага моџа Ја*, 2021. Књиге прозе: *Твоје срце, зеко* (роман), 1998; *Та мјесџа* (путописи), 2018. Књиге есеја: *Језик и неизреџиво*, 2009; *По налозима џоеџије*, 2009; *Кочићева и српска џраума*, 2018; *У џјесничким свеџеџовима*, 2021; *Оџбрана џоеџије*, 2021. Приредио више антологија.

ДУШКО ТРИФУНОВИЋ (Сијековац код Брода, БиХ, 1933 – Нови Сад, 2006). Био је српски књижевник, песник и телевизијски аутор, добитник многих награда за свој рад. Из родног места се 1957. преселио у Сарајево у ком је наредних 35 година стварао. Био је плодан аутор који је написао стотинак књига, највише поезије, као и четири романа и неколико драма.

Преко три стотине његових песама је компоновано и снимљено (Бијело дугме, Индекси, Тешка индустрија, Здравко Чолић, Арсен Дедић, Сеид Мемид Вајта, Неда Украден, Јадранка Стојаковић итд.). Сматра се заслужним за креирање сарајевске рокенрол школе, осамдесетих година XX века. По избијању рата у Босни и Херцеговини, 1992. прешао је у Нови Сад, а целокупна имовина и књижевно дело у рукопису су му уништени. Према сопственој жељи сахрањен је на брду Черат у Сремским Карловцима. На Палама се сваке године одржава књижевна манифестација „Дани Душка Трифуновића”, где се окупљају песници из Републике Српске, Србије и Црне Горе. Гл. дела: *Злајни куршум*, 1958; *Бабова рђава баццина*, 1960; *Јејке љишовејке*, 1962; *Тумач љириције*, 1966; *Буквално љако*, 1968; *Шок соба*, 1972; *Слободни љад*, 1987; *Велико сиремање*, 2005.

РАДОМИР УЉАРЕВИЋ, рођен 1954. у Врбци код Билеће, БиХ. Пише поезију, живи и ради у Подгорици. Књиге песама: *Мијена*, 1979; *Брићва*, 1980; *Прикуљање љодајака*, 1981; *Преса*, 1985; *Примални крик*, 1985; *Предговор*, 1989; *Зимски дворац*, 1990; *Двосљрука колевка* (избор), 1991; *Говори и чланци*, 1994; *Песме и љреводи* (избор), 1994; *Ramantul fagaduitei* (избор, на румунском), 1997; *Intoarcerea lui Prometeu* (на румунском), 2000; *Ојис*, 2000; *Ни а*, 2002; *Неке сљвари и осљало*, 2007; *Црна куљија*, 2008; *Билећко љророчансљво*, 2009; *Школа одучавања*, 2015; *Нови часови*, 2017; *Градиво (1978–2018)*, 2019; *Пейео*, 2020.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексљво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, љријашељсљво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбурцске сљене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари љреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни љринц*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две љишице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исљод коже*, 2003; *Кица мора љасљи*, 2004; *Лиза Скотолајн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреји*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис куљура, конљракуљура, усљон хиј конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ